

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 06/04

Arbitraal vonnis in de zaak van:

A.,
wonende te Z.,
eiser,
gemachtigde: mr. R.J. Borghans,

tegen

de stichting B. Zorggroep,
gevestigd te Y.,
de stichting C. Ziekeninrichtingen
gevestigd te Z.
verweersters,
gemachtigde: prof. mr. J.H. Hubben.

---

1. De procesgang

- 1.1 Eiser heeft bij memorie van eis van 13 april 2006 het Scheidsgerecht verzocht: primair te verklaren voor recht dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst nietig is, dan wel de opzegging te vernietigen, dan wel anderszins buiten effect te stellen; subsidiair, indien en voor zover wel sprake is van een rechtsgeldige opzegging, verweersters (hierna: de stichting) te veroordelen tot betaling aan eiser op een door hem aan te geven wijze en tijdstip van
- (a) een bedrag van € 784.000,-- bij wege van schadevergoeding althans een vergoeding naar billijkheid; en
- (b) de hem toekomende goodwill ten bedrage van € 182.258,-- althans de hoogte te bepalen op basis van de geldende regels van de Orde van Medisch Specialisten, althans een goodwillvergoeding naar billijkheid, bedragende zoveel als het Scheidsgerecht, oordelende als goede mannen naar billijkheid zal bepalen, en de stichting te veroordelen in de kosten van het Scheidsgerecht alsmede in die van de juridische bijstand aan de zijde van eiser en de wettelijke rente over de gevorderde bedragen van de datum van het arbitraal vonnis.
- 1.2 De stichting heeft op 18 mei 2006 een memorie van antwoord ingediend waarbij zij heeft geconcludeerd tot afwijzing van de vorderingen van eiser.

- 1.3 De gemachtigde van eiser heeft bij brief van 16 juni 2006 nog een aantal producties nagezonden. Bij brief van 19 juni 2006 heeft hij nog vier producties nagezonden. De gemachtigde van de stichting heeft bij brief van 23 juni 2006 één productie overgelegd.
- 1.4 Op 27 juni 2006 heeft te Utrecht de mondelinge behandeling plaatsgevonden. Hierbij was eiser aanwezig, bijgestaan door zijn gemachtigde, en vergezeld van zijn echtgenote en mevr. drs. D., adviseur. Namens de stichting waren aanwezig E. en drs. F., voorzitter en lid van de Raad van Bestuur, G., gynaecoloog, H., voorzitter stafbestuur ziekenhuis Z., alsmede de onderzoekers prof. Dr I. en dr. J.. De stichting werd bijgestaan door haar gemachtigde. De gemachtigden van partijen hebben de wederzijdse standpunten aan de hand van pleitnotities toegelicht.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is sinds 1 maart 1997 als gynaecoloog verbonden aan het door de stichting geëxploiteerde ziekenhuis. Met eiser is een toelatingsovereenkomst gesloten d.d. 20 december 2000. Hij werkt in maatschapsverband met drie andere gynaecologen.
- 2.2 In de loop van 2004 zijn problemen aan het licht gekomen betreffende de samenwerking binnen de maatschap. Daarbij speelde een belangrijke rol dat de andere leden van de maatschap zich zorgen maakten over het functioneren van eiser. In overleg met de toenmalige adjunct-directeur van het ziekenhuis is aan Zorgconsult Nederland (verder: ZN) opdracht gegeven tot een begeleidingstraject. ZN heeft de begeleiding in maart 2005 gestaakt en op 27 mei 2005 een rapport uitgebracht. Het rapport maakt ondermeer melding van onduidelijkheden over taakverdelingen en besluitvormingen binnen de maatschap en van verstoorde verhoudingen, waarbij het vooral ging om spanningen tussen eiser en de overige leden van de maatschap. Deze laatsten konden zich niet vinden in de rapportage van ZN.
- 2.3 De andere leden van de maatschap hebben de maatschapsovereenkomst met eiser op 6 mei 2005 opgezegd. Op 24 mei 2005 hebben de leden van de maatschap een brief gestuurd aan de gemachtigde van eiser waarin eiser wordt uitgenodigd aan te geven op welke wijze de samenwerking toch voortgezet zou kunnen worden. Tijdens de mondelinge behandeling heeft de heer G., één van de andere maatschapsleden, aangegeven er vanuit te gaan dat de maatschapsovereenkomst nog niet was geëindigd. Overigens geldt dat, als de toelatingsovereenkomst eindigt, ook de maatschapsovereenkomst eindigt.
- 2.4 Naar aanleiding van de mislukte begeleiding door ZN en een brief van 15 juni 2005 van het hoofd van de afdeling verloskunde/gynaecologie alsmede een bericht van een aantal poli-assistentes, heeft de Raad van Bestuur van de stichting een opdracht tot onderzoek gegeven aan prof. dr. I. en mevrouw dr. J.. De opdracht hield in dat onderzoekers moesten vaststellen of het functioneren van eiser medisch inhoudelijk en overigens voldeed aan hetgeen van een redelijk handelend vakgenoot mocht worden verwacht, alsook om te onderzoeken of eiser zijn werkzaamheden zou kunnen hervatten en, zo ja, op welke wijze dat dan zou dienen te gebeuren.
- 2.5 Eiser heeft zich verzet tegen deze onderzoeksopdracht omdat hij van mening was dat onderzoek gedaan zou moeten worden naar het functioneren van de gehele maatschap. Eiser heeft zich later ook verzet tegen de wijze waarop het onderzoek is gedaan en heeft daartoe ondermeer aangevoerd dat onvoldoende sprake is geweest van hoor en wederhoor.

- 2.6 De onderzoekers hebben op 4 december 2005 gerapporteerd aan de stichting nadat zij het concept rapport eerst aan eiser hadden voorgelegd en hij daarop schriftelijk had gereageerd. Zij concludeerden dat het niet verantwoord was dat eiser zijn werkzaamheden in het ziekenhuis zou hervatten.
- 2.7 Op 11 januari 2006 heeft de stichting aan eiser laten weten het voornemen te hebben de toelatingsovereenkomst te zullen beëindigen. Op 26 januari 2006 heeft een hoorzitting plaatsgevonden. Tijdens deze hoorzitting heeft eiser gereageerd op het voorgenomen besluit en formele en inhoudelijke bezwaren aangevoerd tegen de gang van zaken tot dan toe en de conclusies die daaraan werden verbonden.
- 2.8 De stichting heeft advies ingewonnen van het stafbestuur over het voorgenomen besluit en het stafbestuur heeft (ook tijdens de mondelinge behandeling) aangegeven met de stichting van mening te zijn dat de toelatingsovereenkomst met eiser beëindigd zou moeten worden, gegeven de communicatieproblemen binnen de maatschap.
- 2.9 Op 14 februari 2006 heeft de stichting de toelatingsovereenkomst opgezegd tegen 16 augustus 2006. Eiser is van mening dat deze opzegging nietig is, althans dat de opzegging vernietigd moet worden omdat de stichting geen (deugdelijke) onderbouwing heeft gegeven voor enigerlei disfunctioneren van eiser, terwijl de stichting onzorgvuldig is omgesprongen met de belangen van eiser. Eiser vindt dat in procedureel opzicht fouten zijn gemaakt, zowel wat de benoeming van de deskundigen, als de wijze waarop deze hun werk hebben gedaan, betreft. Subsidiar heeft eiser om toekenning van een schadevergoeding en vergoeding van de hem toekomende goodwill verzocht. Daartoe heeft hij aangevoerd dat de omstandigheden van het geval, waaronder zijn leeftijd, zijn kansen op de arbeidsmarkt en de duur van de relatie tussen partijen, meebrengen dat de gevolgen van de beëindiging gecompenseerd zouden moeten worden.
- 2.10 De stichting heeft zich tegen de vorderingen van eiser verweerd. Op dit verweer zal bij de beoordeling van het geschil worden ingegaan.

3. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht om in dit geschil bij arbitraal vonnis te beslissen vloeit voort uit artikel 27 van de toelatingsovereenkomst en staat tussen partijen vast.

4. De beoordeling van het geschil

- 4.1 De stichting heeft, naar volgt uit de brief van 14 februari 2006 aan de opzegging van de toelatingsovereenkomst mede ten grondslag gelegd dat de samenwerking tussen eiser en de overige leden van de maatschap ernstig is verstoord en dat een herstel van de samenwerking niet te verwachten is. De stichting verwijst in haar brief naar het hiervoor vermelde rapport van de onderzoekers die concluderen dat het onder de huidige omstandigheden niet verantwoord is dat eiser zijn werkzaamheden in het ziekenhuis hervat. Bij de mondelinge behandeling is uitdrukkelijk aan de orde gekomen dat de samenwerking tussen eiser en de overige maten duurzaam is verstoord. De onderzoekers achten herstel daarvan uitgesloten. Ook eiser ziet zelf geen vruchtbare basis meer voor samenwerking. Het belang van een goede patiëntenzorg vereist dat tussen

hem en de andere gynaecologen op een verantwoorde en zorgvuldige wijze wordt gecommuniceerd, doch door de verstoorde verhoudingen en een fundamenteel gebrek aan wederzijds vertrouwen kan daarvan geen sprake meer zijn.

- 4.2 Hetgeen onder 4.1 is overwogen kan tot geen andere conclusie leiden dan dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst per 16 augustus 2006 in stand gelaten moet worden. Alle tegen opzegging aangevoerde bezwaren kunnen daaraan niet afdoen. De hierop betrekking hebbende vorderingen van eiser, ook voor zover deze een voorlopige voorziening inhouden, moeten daarom worden afgewezen.
- 4.3 Het Scheidsgerecht ziet geen reden voor een nader onderzoek. Een dergelijk onderzoek zou alleen zinvol zijn, indien op basis daarvan tot een eventuele terugkeer van eiser in het ziekenhuis besloten zou kunnen worden. In het kader van de subsidiaire vordering van eiser tot schadevergoeding is nader onderzoek evenmin nodig. De onderzoekers achten de competenties van eiser op het gebied van communicatie, samenwerking, professionaliteit, statusvoering en werken volgens WGBO-richtlijnen weliswaar deficiënt, doch van een medisch disfunctioneren van eiser is geen sprake geweest. Ook als aangenomen wordt dat eiser op een aantal onderdelen in zijn werkzaamheden niet aan de gangbare maatstaven heeft voldaan, kan dat op zichzelf geen grond voor opzegging zijn, nu aan eiser nimmer de gelegenheid is geboden zijn tekortkomingen te verbeteren of te herstellen. Ook voor zover het rapport inhoudt dat aan eiser tekortkomingen kunnen worden verweten, zijn deze niet van zo ernstige of verwijtbare aard dat aan eiser een vergoeding naar billijkheid zou moeten worden onthouden. Daarbij neemt het Scheidsgerecht in aanmerking dat het, zonder de integriteit van het rapport in twijfel te trekken, de conclusies over deficiënte competenties van eiser niet in alle opzichten voldoende overtuigend en aan de hand van concrete feiten gemotiveerd acht, terwijl onderzoekers in elk geval hebben nagelaten te constateren of en in hoeverre eiser afweek van de wijze van beroepsuitoefening door zijn collega's.
- 4.4 Bij het bepalen van de hoogte van de vergoeding houdt het Scheidsgerecht rekening met de navolgende omstandigheden. Eiser heeft vanaf 1997 tot medio 2004 in het ziekenhuis gewerkt zonder dat gebleken is dat hij in zijn functioneren tekortschoot. Ook van noemenswaardige problemen in de samenwerking met andere medische specialisten of personeel van het ziekenhuis is in deze periode geen melding gemaakt. Er zijn geen klachten over het functioneren van eiser bekend. Uit de stellingen van de stichting en uit de overgelegde stukken is aan het Scheidsgerecht niet duidelijk geworden wat de belangrijkste redenen zijn geweest waarom de samenwerking in de maatschap verstoord is geraakt, al is wel duidelijk dat de verhoudingen onder spanning zijn komen te staan, mede in verband met een aantal door de andere gynaecologen kenmerkend toen niet meer aanvaardbare gedragswijzen van eiser. De maten van eiser hebben – voor zover het Scheidsgerecht kan vaststellen – geen serieuze pogingen gedaan de verhouding met eiser te herstellen. Dat het bemiddelingstraject is mislukt door toedoen van eiser, is niet komen vast te staan. Eiser is in maart 2005 ziek geworden en heeft daarna zijn werkzaamheden niet meer hervat. Conform de maatschapsovereenkomst is vervanging geregeld op zijn kosten en heeft hij zijn deel van het honorarium van de maatschap ontvangen. De maatschap zal eindigen op 16 augustus 2006 in verband met de dan ingaande opzegging van de toelating tot het ziekenhuis. Eiser zal dan niet onmiddellijk over andere inkomsten kunnen beschikken. Mede in verband met zijn leeftijd (hij is geboren in 1952) zal het vinden van passend werk elders hem moeilijk vallen. De gevolgen van de opzegging zijn voor eiser dus ernstig. De stichting behoort

deze gevolgen gedeeltelijk voor haar rekening te nemen. Naar billijkheid kent het Scheidsrecht aan eiser een schadevergoeding toe van € 150.000,--.

- 4.5 De stichting dient aan eiser ook het bedrag van de aan hem toekomende goodwill te voldoen. Eiser is thans niet meer in de reële mogelijkheid deze goodwill van zijn opvolger te bedingen. In elk geval behoort het risico dat deze goodwill niet voldaan zal worden, niet voor zijn rekening te komen. Eiser heeft deze goodwill berekend op een bedrag van € 182.258,--. De stichting heeft dit bedrag betwist, maar zij heeft niet gemotiveerd waarom de berekening in de door eiser overgelegde verklaring van een accountant onjuist zou zijn. Daarom zal dit bedrag als onvoldoende weersproken worden toegewezen.
- 4.6 Beide partijen dienen de kosten van het Scheidsrecht gelijkelijk te dragen. Voor het overige worden de kosten verdeeld als hierna in de beslissing is vermeld. Partijen zijn immers beide gedeeltelijk in het ongelijk gesteld. Grond voor een vergoeding van de kosten van juridische bijstand van eiser buiten dit geding, acht het Scheidsrecht niet aanwezig. De wettelijke rente is toewijsbaar vanaf 16 augustus 2006, op welke datum beide hiervoor vermelde bedragen aan eiser moeten worden voldaan op de door hem aan te geven wijze.

5. Beslissing

Het Scheidsrecht wijst het navolgende arbitrale vonnis:

- 5.1 De stichting wordt veroordeeld aan eiser bij wege van schadevergoeding te betalen een bedrag van € 150.000,-- en ter zake van goodwill een bedrag van € 182.258,--, beide bedragen te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 16 augustus 2006 tot die der voldoening.
- 5.2 De kosten van het Scheidsrecht, vastgesteld op een bedrag van € 5.196,10, komen voor rekening van beide partijen ieder voor de helft en worden verhaald op het door eiser gestorte voorschot, zodat de stichting te dier zake aan eiser moet voldoen een bedrag van € 2.598,05.
- 5.3 Ieder van partijen draagt voor het overige de eigen kosten.
- 5.4 Hetgeen meer of anders is gevorderd wordt afgewezen.

Dit vonnis is geweest te Utrecht op 27 juli 2006 door mr. A. Hammerstein, voorzitter, drs. G.R. de Zeeuw en mr.drs. R. Zomer, arbiters, met bijstand van mr. M. Middeldorp als griffier.